

klagede, at jeg havde været i den Nødven-
dighdd at maatte foreslaae Hans Majestæt
Kongen dette Skridt, som Enhver vil see af
mange Grunde ikke er behageligt, men jeg an-
saae det for min Pligt at foranledige, at denne
Embedsmand blev afflediget. Jeg gjentager
nu tillige, hvad jeg dengang sagde, at saasnart
det er erkjendt, at Justitsministeren ikke kunde
gjøre Andet, end hvad han dengang gjorde, saa
kan jeg anbefale denne Mand til en saa mild Be-
handling, som Thinget maatte ansee forvarligt.
Han vil være i stor Armod med sin Familie.

Schjorring: Jeg vilde gjerne tillade
mig at rette den Forespørgsel til den høitærede
Finantsminister, som jeg seer er tilstede, om
det stemmer med de gjældende Regler og er
gaaet rigtigt til, at Bestyrelsen for Livrentes-
anstalten, hvilket formeentlig vil sige Finants-
ministeriet, har tilstaaet Ublaan imod saa daar-
lig en Sikkerhed som denne, nemlig Sikkerhed
i en Embedsmands Gage og Pension, en Sik-
kerhed, som jo, naar det skal være, kan blive
til Intet. Jeg troede, at naar en Embeds-
mand vilde have Laan i en saadan Anstalt,
maatte han forstikke sit Liv og give Sikkerhed
for Laanet i Politien.

Finantsministeren: Der er selvfølgelig
i dette Tilfælde tillige stillet Sikkerhed ved en
Livsforstikringspolice, det stæer altid; men Ga-
gen og Pensionen træde som Sikkerhed for, at Præ-
mien for denne Livsforstikringspolice og Renterne
saavel som Tilbagebetalingen af Ublaanscapitalen
finde Sted. Denne Sikkerhed er i det Hele
taget anseet for saa god, at der kun have
overordentlig enkeltstaaende Exempler paa, at
der derved er lidt noget Tab, hvorhos det maa
bemærkes, at der, for at bøde paa disse ganske
enkeltstaaende Tab, som der har været, allerede
i adskillige Aar er forlangt en Tillægspræmie
for saadanne Laan, og denne Tillægspræmie
har været fuldkommen tilstrækkelig til at dække
Statskassen imod de saa Tab, der kunne op-
staae deraf. Jeg troer derfor ikke, at det

ærede Medlem har Ret i at antage, at det
ikke var nogen god Sikkerhed der saaledes var
given; tværtimod har det viist sig at være en
meget betryggende Sikkerhed.

Assessor: Jeg vil tillade mig at stille
en Forespørgsel til den høitærede Justitsminister
om, hvorvidt de to Stillinger, som den her
omhandlede Embedsmand har havt, ere saa
noie knyttede til hinanden, at de ikke kunne
skilles ad, med andre Ord om Embedet som
Assessor ved Landsoverretten absolut skal være
forbundet med Justitssecretairembedet. Hvis
dette ikke er Tilfældet, synes det mig, at det
vilde være rigtigst at give denne Embedsmand
Affled som Justitssecretair, og, hvis han havde
begaaet Feil som Assessor ved Landsoverretten,
var det nødvendigt, for at give ham Affled,
at lade det stæe ved Dom i Genhold til
Grundlovens § 73. Det er idetmindste udtalt af
Regjeringen i det i 1869 forelagte Udkast til
Lov om Islands statsretlige Forhold, at Grund-
loven er gjældende for Island, og det synes mig
derfor nødvendigt her at tyde til Domstolene.
— Der er ogsaa et andet Punkt i Moti-
verne, som har undret mig, nemlig naar det
hedder, at Amtmanden har klaget over, at Vo-
teringsprotocollen ikke har været ført i over 9
Aar. Det undrer mig, at Amtmanden ikke
tidligere er bleven opmærksom derpaa, eller i
alt Fald maatte den øverste Embedsmand ved
Retten dog have Tilsyn dermed. Det fore-
kommer mig, at der her ligger en Feil hos
Justitiarius og Amtmanden.

Justitsministeren: Jeg skal besvare
de Spørgsmaal, som den ærede Rigsdagsmand
har stillet til mig. Hvad det første Spørgs-
maal angaaer, da er Svaret dette, at jeg har
omhyggeligt overvejet, om en saadan Adskillelse,
som blev antydet, kunde lægges til Grund ved
Affledigelsen, men efter hele Maaden, hvorpaa
Forholdet har været ordnet, har dette viist sig
at være ugjorligt. Tøvrigt vil jeg med Hen-
syn til Grundlovens Anvendelighed paa Island